

ที่ อจ ๗๓๘๐๕/๖๖๒

องค์การบริหารส่วนตำบลพนา
อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ
๓๗๑๘๐

๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์การประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลพนา ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลพนาได้ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยให้มีผลใช้ข้อบังคับตั้งแต่วันที่ ๘ เดือน มีนาคม ๒๕๖๕ เป็นต้นไป นั้น

ดังนั้น เพื่อให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน จึงขอความอนุเคราะห์ท่านประชาสัมพันธ์การประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕ และขอให้ท่านแจ้งผู้ประกอบการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ทั้ง ๑๓ ประเภท ที่ยังไม่ได้ยื่นขออนุญาตให้มายื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายใน ๓๐ วัน นับแต่ได้รับหนังสือฉบับนี้ หากมีข้อสงสัยระเบียบข้อบังคับกฎหมายสามารถสอบถามได้ที่กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม องค์การบริหารส่วนตำบลพนา ใน วัน และเวลาทำการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบโดยทั่วกัน และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายสมศักดิ์ ดันเชื้อ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพนา

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

โทร ๐๔๕ ๔๖๓ ๕๐๔

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๖๕

องค์การบริหารส่วนตำบลพนา
อำเภอพนา จังหวัดอำนาจเจริญ

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลพนา
เรื่อง ประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕

ด้วยองค์การบริหารส่วนตำบลพนา ได้ตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพนา ในการประชุมสมัยสามัญ สมัยที่ ๑ ครั้งที่ ๒ ประจำปี ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๖ เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๖๕ และได้รับความเห็นชอบจากนายอำเภอพนา เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๖๒ องค์การบริหารส่วนตำบลพนา จึงประกาศใช้ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕ รายละเอียดปรากฏตามสำเนาข้อบัญญัติฯ ที่แนบมาท้ายประกาศนี้ โดยข้อบัญญัติฉบับนี้มีผลบังคับใช้ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพนา ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน,

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสมศักดิ์ ต้นเชื้อ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพนา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
พ.ศ. ๒๕๖๕

หลักการ

ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๒ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจออกข้อกำหนดท้องถิ่น เพื่อกำกับดูแลการประกอบกิจการ ให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา ว่าด้วยกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เหตุผล

เนื่องจากข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องการควบคุม ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขต่างๆ ตลอดจนค่าธรรมเนียมไว้ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ สภาพเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน และเพื่อประโยชน์ในการควบคุมและกำกับดูแลให้มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย และปลอดภัยต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพนา ประกอบกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ ได้กำหนดให้ท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขของกิจการที่ต้องมีการควบคุม ประกอบกับมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ให้ตราเป็นข้อบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้ขึ้น

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา
เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควร แก่ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา ว่าด้วยการควบคุม
การที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหาร
ส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘
มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และประกาศกระทรวง
สาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง
กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การบริหารส่วนตำบลพนา โดยความเห็นชอบ
ของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และนายอำเภอพนา จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา เรื่อง กิจการที่เป็น
อันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในองค์การบริหารส่วนตำบลพนา ตั้งแต่วันที่ได้ออก
โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลพนาแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา เรื่อง กิจการที่เป็นอันตราย
ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๖

บรรดาข้อบัญญัติ กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้
หรือซึ่งขัด หรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลพนาเป็นผู้รักษาการตามข้อบัญญัตินี้ และให้มี
กำหนดออกกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ” หมายความว่า กิจการที่มีกระบวนการผลิต กรรมวิธี
การผลิต ที่ก่อให้เกิดมลพิษหรือสิ่งทำให้เกิดโรค ซึ่งจะมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ใน
บริเวณข้างเคียงนั้น ไม่ว่าจะเป็นมลพิษทางอากาศ ทางน้ำ ทางเสียง ใ้อ แสง ความร้อน ความสั่นสะเทือน รังสี
ฝุ่นตะกอน เหม่า เถ้า หรืออื่นใดตามที่กฎหมาย กฎ ข้อบังคับ ระเบียบ หนังสือสั่งการ กำหนด

“ราชการท้องถิ่น” หมายความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลพนา

“ข้อกำหนดของท้องถิ่น” หมายความว่า ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลพนา

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลพนา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้ง

จากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนตำบล
ภาคส่วนที่อาหารส่วนตำบลพบ ที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็น
สวะโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะ
ที่แตก ยากอาหาร แก้ว มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชน
สามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้น
ถาวร ถิ่นซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“ตลาด” หมายความว่า สถานที่ซึ่งปกติจัดไว้ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้า
ประเภทสัตว์ เนื้อสัตว์ ผัก ผลไม้ หรืออาหารอันมีสภาพเป็นของสด ประกอบหรือปรุงแล้ว หรือของเสียนง่าย
ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการจำหน่ายสินค้าประเภทอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม และหมายความรวมถึงบริเวณซึ่งจัดไว้สำหรับ
ให้ผู้ค้าใช้เป็นที่ชุมนุม เพื่อจำหน่ายสินค้าประเภทดังกล่าว เป็นประจำหรือเป็นครั้งคราว หรือตามวันที่กำหนด

“สถานที่จำหน่ายอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทาง
สาธารณะ ที่จัดไว้เพื่อประกอบอาหาร หรือปรุงอาหารจนสำเร็จ และจำหน่ายให้ผู้ซื้อสามารถบริโภคได้ทันที
ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการจำหน่ายโดยจัดให้มีบริเวณไว้สำหรับการบริโภค ณ ที่นั้น หรือนำไปบริโภคที่อื่นก็ตาม

“สถานที่สะสมอาหาร” หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือบริเวณใดๆ ที่มีใช้ที่หรือทาง
สาธารณะ ที่จัดไว้สำหรับเก็บอาหารอันมีสภาพเป็นของสดหรือของแห้งหรืออาหารในรูปลักษณะอื่นใด ซึ่งผู้ซื้อ
ต้องนำไปทำประกอบหรือปรุงเพื่อบริโภคในภายหลัง

ให้กิจการประเภทต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ต้องมีการควบคุม
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพบ ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตราย
ต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘ และประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๖๐

หมวด ๒

กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

ข้อ ๖ ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขต
เมืองกรุงเทพมหานคร

(๑) กิจการเกี่ยวกับสัตว์เลี้ยง

(๑.๑) การเพาะพันธุ์ เลี้ยง และการอนุบาลสัตว์ทุกชนิด

(๑.๒) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน
เก็บให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการเรียกเก็บค่าดู หรือค่าบริการ
ในทางตรง หรือทางอ้อม หรือไม่ก็ตาม

(๒) กิจการเกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๒.๑) การฆ่า หรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร เร่ขาย หรือขายในตลาด

(๒.๒) การหมัก ฟอก ตาก หรือสะสมหนังสัตว์ ขนสัตว์

(๒.๓) การสะสมเขา กระดุก หรือชิ้นส่วนสัตว์ที่ยังมีชีวิตแปรรูป

(๒.๔) การเคี้ยวหนัง เอ็น หรือไขสัตว์

(๒.๕) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ จากเปลือก กระดอง กระดุกเขา
หนังขนสัตว์หรือส่วนอื่นๆ ของสัตว์ด้วยการต้ม นึ่ง ตาก เผาหรือกรรมวิธีใดๆ ซึ่งมีใช้เพื่อเป็นอาหาร

(๒.๖) การผลิต ไม้ ปั่น บด ผสม บรรจุ สะสม หรือกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืชหรือส่วนหนึ่ง
ส่วนของสัตว์หรือพืชเพื่อเป็นอาหารสัตว์หรือส่วนประกอบของอาหารสัตว์

(๒.๗) การผลิต แปรรูป สะสม หรือล้างครั้ง

(๓) กิจการเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร
การเร่ขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำพริกแกง น้ำพริกปรุงสำเร็จ เต้าเจี้ยว ซีอิ๊ว น้ำจิ้ม
หรือเครื่องดื่มรสชนิดต่างๆ

(๓.๒) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง จากสัตว์ ได้แก่ ปลา ร้า ปลาเจ่า กุ้งเจ่า
ปลาต้ม ปลาจ่อม แหนม หม่า ไส้กรอก กะปิ น้ำปลา หอยดอง น้ำเค็ม น้ำบูดู ไตปลา หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ
ที่คล้ายคลึงกัน

(๓.๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารหมัก ดอง แซ่ฉำ จากผัก ผลไม้
หรือพืชอย่างอื่น

(๓.๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารจากพืชหรือสัตว์ โดยการตาก บด นึ่ง ต้ม ตุ่น
เคี่ยว กวน ฉาบ ทอด อบ รมควัน ปิ้งย่าง เผา หรือวิธีอื่นใด

(๓.๕) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุลูกชิ้น

(๓.๖) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เส้นไหม ขนมหีบ กว๊วยเดี่ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น กวนต๋อง เต้าเจี้ยวเทียม หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓.๗) การผลิตบะหมี่ มั้กกะโรนี สปาเกตตี้ พาสต้า หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

(๓.๘) การผลิต ขนมหีบสด ขนมหีบแห้ง จันอับ ขนมหีบเยาะ ขนมหีบอื่น ๆ

(๓.๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำนม หรือผลิตภัณฑ์จากน้ำนมสัตว์

(๓.๑๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เนย เนยเทียม เนยผสม ผลิตภัณฑ์เนย ผลิตภัณฑ์เนยเทียม และผลิตภัณฑ์เนยผสม

(๓.๑๑) การผลิตไอศกรีม

(๓.๑๒) การคั่ว สะสม หรือแบ่งบรรจุกาแฟ

(๓.๑๓) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง หรือเครื่องดื่มชนิดผงอื่นๆ

(๓.๑๔) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ เอทิลแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ ไวน์ น้ำส้มสายชู น้ำหมัก น้ำตาลเมา

(๓.๑๕) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค น้ำดื่มจากเครื่องจำหน่ายอัตโนมัติ

(๓.๑๖) การผลิต สะสม แบ่งบรรจุ หรือขนส่งน้ำแข็ง

(๓.๑๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา น้ำจากพืช ผัก ผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่างๆ บรรจุกระป๋อง ขวดหรือภาชนะอื่นใด

(๓.๑๘) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ อาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๓.๑๙) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ ผงชูรส หรือสารปรุงแต่งอาหาร

(๓.๒๐) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุ น้ำตาล น้ำเชื่อม

(๓.๒๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุเบะแซ

(๓.๒๒) การแกะ ตัดแต่ง ล้างสัตว์น้ำ ที่ไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น

(๓.๒๓) การประกอบกิจการห้องเย็นแช่แข็งอาหาร

(๓.๒๔) การเก็บ การถนอมอาหารด้วยเครื่องจักร

(๔) กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ทำความสะอาด

สยภาพ

(๔.๑) การผลิต ไม้ บด ผสม หรือบรรจุยา

(๔.๒) การผลิต บรรจุยาสีฟัน แชมพู ผ้าเย็บ กระดาษเย็บ เครื่องสำอาง

รวมทั้งสบูที่ใช้กับร่างกาย

(๔.๓) การผลิต บรรจุยาสีฟัน ผลิตภัณฑ์จากยาสีฟัน

(๔.๔) การผลิตผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล ผ้าอนามัย ผ้าอ้อมสำเร็จรูป

(๔.๕) การผลิตผงซักฟอก สบู่ น้ำยาทำความสะอาด หรือผลิตภัณฑ์ทำความสะอาดต่างๆ

(๕) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเกษตร

(๕.๑) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุน้ำมันจากพืช

(๕.๒) การล้าง อบ ร่ม หรือสะสมยางดิบ

(๕.๓) การผลิต หรือแบ่งบรรจุแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาเก แป้งจากพืช หรือแป้งอื่น ๆ

การเกษตรอื่น ๆ

(๕.๔) การสีข้าว นวดข้าวด้วยเครื่องจักร หรือแบ่งบรรจุข้าวด้วยวิธีใดๆ ก็ตาม

(๕.๕) การผลิตยาสูบ

(๕.๖) การขัด กะเทาะ หรือบดเมล็ดพืช

(๕.๗) การผลิต สะสม หรือแบ่งบรรจุปุ๋ยหรือวัสดุที่นำไปผลิตปุ๋ย

(๕.๘) การผลิตเส้นใยจากพืช

(๕.๙) การตาก สะสม ขนถ่ายผลิตผลของมันสำปะหลัง ข้าวเปลือก อ้อย ข้าวโพด

(๖) กิจกรรมที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่

(๖.๑) การผลิตภาชนะ เครื่องประดับ เครื่องมือ อุปกรณ์ หรือเครื่องใช้ต่างๆ

โลหะ หรือแร่

(๖.๒) การถลุงแร่ การหลอม หรือหล่อโลหะทุกชนิด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๑)

(๖.๓) การกลึง เจาะ เชื่อม ตัด ประสาน ริด หรืออัดโลหะด้วยเครื่องจักร หรือก๊าซ หรือไฟฟ้า ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๑)

(๖.๔) การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะอื่นใด ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๑)

(๖.๕) การขัด ล้างโลหะด้วยเครื่องจักร หรือสารเคมี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาต

ใน (๖.๓)

(๖.๖) การทำเหมืองแร่ สะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่

(๗) กิจกรรมที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๗.๑) การต่อ ประกอบ เคาะ ปะผุ พ่นสี หรือพ่นสารกันสนิมยานยนต์

(๗.๒) การผลิตยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๗.๓) การซ่อม การปรับแต่งเครื่องยนต์ เครื่องจักร เครื่องกล ระบบไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ ไฟฟ้ากระแสที่เป็นส่วนประกอบของยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล

(๗.๔) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่าย และในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุงยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกลดังกล่าวด้วย

(๗.๕) การล้าง ขัดสี เคลือบสี หรืออัดฉีดยานยนต์

(๗.๖) การผลิต สละสม จำหน่าย ซ่อม หรืออัดแบตเตอรี่

(๗.๗) การจำหน่าย ซ่อม ปะ เชื้อมยางยานยนต์ หรือตั้งศูนย์ถ่วงล้อ

(๗.๘) การผลิต ซ่อม ประกอบ หรืออัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์

(๗.๙) การสละสม การซ่อมเครื่องกล เครื่องจักรเก่าหรืออุปกรณ์ที่เป็นส่วนประกอบ

ของเครื่องยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกลเก่า

(๘) กิจกรรมเกี่ยวกับไม้และกระดาษ

(๘.๑) การผลิตไม้ขีดไฟ

(๘.๒) การเลื่อย ขอย ขัด ไล่ เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว หรือตัดไม้ด้วยเครื่องจักร

(๘.๓) การผลิต ฟัน ทาสารเคลือบเงา หรือสีแต่งสำเร็จสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์

จากไม้ กระจก ภาชนะอื่น

(๘.๔) การอบไม้

(๘.๕) การผลิต สละสม แบ่งบรรจุรูป

(๘.๖) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียน หรือผลิตภัณฑ์อื่นใดด้วยกระดาษ

(๘.๗) การผลิตกระดาษชนิดต่างๆ

(๘.๘) การเผาถ่าน หรือสละสมถ่าน

(๙) กิจกรรมเกี่ยวกับการบริการ

(๙.๑) การประกอบกิจการสปา เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมาย
เป็นสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๙.๒) การประกอบกิจการอาบน้ำ อบ นวด

(๙.๓) การประกอบกิจการนวดเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล
ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการ
เพื่อสุขภาพ

(๙.๔) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการ
ในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล หรือในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วย
สถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๙.๕) การประกอบกิจการโรงแรม สถานที่พักที่มีใช้โรงแรมที่จัดไว้เพื่อให้บริการพักชั่วคราว
แก่บุคคลเดินทางหรือบุคคลอื่นใดโดยมีค่าตอบแทน หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน

(๙.๖) การประกอบกิจการหอพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า หรือห้องแบ่งเช่าหรือกิจการอื่น
ในทำนองเดียวกัน

(๙.๗) การประกอบกิจการโรงแรมหรู

(๙.๘) การจัดให้มีมหรสพ การแสดงดนตรี เต็นรำ รำวง รองเงิง ดิสโกเทค คาราโอเกะ
หรือการแสดงอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๙) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่ประกอบกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๙.๑)

(๙.๑๐) การประกอบกิจการการเล่นสเก็ต หรือโรลเลอร์เบลด หรือการเล่นอื่นๆ ในทำนองเดียวกัน

(๙.๑๑) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม หรือตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(๙.๑๒) การประกอบกิจการสถานที่ออกกำลังกาย

(๙.๑๓) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก

(๙.๑๔) การประกอบกิจการสวนสนุก โบว์ลิ่ง หรือตู้เกม

(๙.๑๕) การประกอบกิจการให้บริการคอมพิวเตอร์

(๙.๑๖) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๙.๑๗) การประกอบกิจการห้องปฏิบัติการทางการแพทย์ การสาธารณสุข วิทยาศาสตร์

หักล้างแวดล้อม

(๙.๑๘) การประกอบกิจการสักผิวหนัง หรือเจาะส่วนหนึ่งส่วนใดของร่างกาย

(๙.๑๙) การประกอบกิจการให้บริการเลี้ยงและดูแลเด็กที่บ้านของผู้รับบริการ

(๙.๒๐) การประกอบกิจการให้บริการดูแลผู้สูงอายุที่บ้านของผู้รับบริการ

(๙.๒๑) การประกอบกิจการให้บริการสปา อาบน้ำ ตัดขน รับเลี้ยงหรือรับฝากสัตว์ชั่วคราว

(๑๐) กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑๐.๑) การปั่นด้าย กรอด้าย ทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือทอผ้าด้วยมือ

(๑๐.๒) การสะสมปอ ป่าน ผ้าย นุ่น หรือใยสังเคราะห์

(๑๐.๓) การปั่นผ้าย นุ่น ใยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๔) การทอเสื่อ กระสอบ พรม หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๕) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่นๆ ด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๖) การพิมพ์ผ้า และสิ่งทออื่นๆ

(๑๐.๗) การชัก อบ ริด หรืออัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๘) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่นๆ

(๑๑) กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน หินทราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๑.๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

(๑๑.๒) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหิน ด้วยเครื่องจักร

(๑๑๓.๓) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่นๆ ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายแก้ว

(๑๑๓.๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ดิน หินทราย วัสดุก่อสร้าง รวมทั้งการขุด ดัด ฐาน ไม้

(๑๑๓.๕) ยานพาหนะจักร ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๑๑๒)

(๑๑๓.๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน หรือกระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๑๓.๖) การเลื่อย ดัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์ต่างๆ

(๑๑๓.๗) การผลิตขอลัก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเฝ้าหินปูน

(๑๑๓.๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่างๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม

(๑๑๓.๙) การผลิต ดัด บดกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

(๑๑๓.๑๐) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย

(๑๑๓.๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

(๑๑๓.๑๒) การล้าง การขัดด้วยการพ่นทรายลงบนพื้นผิวกระจก แก้ว หิน หรือวัตถุอื่นใด
ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๖.๕)

(๑๒) กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ปิโตรเคมี ถ่านหิน ถ่านโค้ก และสารเคมีต่างๆ

(๑๒.๑) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำลาย

(๑๒.๒) การผลิต สะสม บรรจุ หรือขนส่งก๊าซ

(๑๒.๓) การผลิต สะสม กลั่น หรือขนส่งปิโตรเลียมหรือผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม

(๑๒.๔) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก

(๑๒.๕) การขนส่ง ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๗.๑)

(๑๒.๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์

ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๒.๗) การไม่ สะสม หรือบดขุ่น

(๑๒.๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี

(๑๒.๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์

(๑๒.๑๐) การเคลือบ ชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๒.๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๒.๑๒) การผลิต หรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง

(๑๒.๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

(๑๒.๑๔) การผลิต สะสม ขนส่งดอกไม้เพลิง หรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบ

ในการผลิตดอกไม้เพลิง

(๑๒.๑๕) การผลิตเซลแล็ก หรือสารเคลือบเงา

(๑๒.๑๖) การผลิต สะสม บรรจุ ขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(๑๒.๑๗) การผลิต สะสม หรือบรรจุแก้ว

(๑๓) กิจการอื่นๆ

(๑๓.๑) การพิมพ์หนังสือหรือสิ่งพิมพ์อื่นที่มีลักษณะเดียวกันด้วยเครื่องจักร

(๑๓.๒) การผลิต ซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องไฟฟ้า อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

(๑๓.๓) การผลิตเทียน หรือเทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๓.๔) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว หรือถ่ายเอกสาร

(๑๓.๕) การสะสมวัตถุหรือสิ่งของที่ชำรุด ใช้งานแล้วหรือเหลือใช้

(๑๓.๖) การประกอบกิจการโกดังสินค้า

(๑๓.๗) การล้างขวด ภาชนะหรือบรรจุภัณฑ์ที่ใช้แล้วเพื่อนำไปใช้ใหม่หรือแปรรูป

(๑๓.๘) การพิมพ์ เขียน พับสี หรือวิธีอื่นใดลงบนวัตถุที่มีใช้สิ่งทอ

(๑๓.๙) การประกอบกิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

(๑๓.๑๐) การบรรจุหีบห่อสินค้าโดยใช้เครื่องจักร

(๑๓.๑๑) การให้บริการควบคุมป้องกันและกำจัดแมลง หรือสัตว์พาหะนำโรค

(๑๓.๑๒) การผลิตสิ่งของ เครื่องใช้ หรือผลิตภัณฑ์จากยาง

(๑๓.๑๓) การผลิต สะสม หรือขนส่งไบโอดีเซลและเอทานอล

หมวด ๓

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอและออกใบอนุญาต

ข้อ ๗ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับตั้งแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามผู้ใดดำเนินการตามประเภทที่ระบุไว้ในข้อ ๖ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพนาในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้นำใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๘ ผู้ใดประสงค์ที่จะประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามกฎหมายที่ได้ให้ไว้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบ กอ. ๑ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นพร้อมหลักฐานต่างๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลพนากำหนด

ข้อ ๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งต้องควบคุมตามกฎหมายที่ได้ให้ไว้ ต้องปฏิบัติตามทั้งจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการค่านั้น ๆ ให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่นั้นต้องตั้งอยู่ในทำเลที่จะมีวางระบายน้ำรับน้ำโสโครกได้อย่างเหมาะสมตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๒) ต้องจัดทำวางระบายน้ำ หรือบ่อน้ำโสโครกด้วยวัสดุดาวเรียว ไม่ซึม ไม่รั่ว

(๓) การระบายน้ำต้องไม่ให้เป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะหรือผู้อาศัย

(๔) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า สถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นด้วยวัสดุถาวร เช่น คอนกรีต ปูนซีเมนต์ รั้วโลหะหรือซิงค์อยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือทำการกำจัดน้ำโสโครก ไขมัน หรือน้ำเสียอื่น ๆ ตามหลักสุขาภิบาลหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำ เครื่องป้องกันกลิ่น ไอ เสียง ความสั่นสะเทือน ฝุ่น ความร้อน ความชื้น หรือสิ่งอื่นใด อันอาจเป็นเหตุรำคาญแก่ผู้ที่อยู่ข้างเคียง ข้อกำหนดดังกล่าวผู้อยู่อาศัยต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๖) ต้องให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อยู่อาศัยของคนเรานานวิเวก

(๗) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้นๆ

(๘) ต้องมีที่รองรับมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลอันได้สุลักษณะจำนวนเพียงพอ

(๙) ต้องจัดให้มีส้วมอันได้สุลักษณะจำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น และต้องเก็บไว้ในทำเลที่เหมาะสม รวมทั้งการกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๑๐) สถานที่เลี้ยงสัตว์ที่ขังและที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางเพียงพอและต้องจัดให้ได้สุลักษณะ

(๑๑) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า ต้องมีที่สำหรับตากหรือผึ่งสินค้าตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นสมควร

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๐ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อยู่อาศัยได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดความในข้อ ๙ และการอนุญาตนั้นไม่เป็นเหตุกระทบกระเทือนต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน ก็ให้ยกเลิกใบอนุญาตให้ตามแบบ กอ. ๒

ข้อ ๑๑ ผู้ได้รับอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายแบบ กอ. ๒ ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาตและชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๑๒ ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการค้าซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ จะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขอันเกี่ยวกับสุลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการค้าทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้เป็นอาหารต้องป้องกันวัตถุนั้น ให้พ้นจากฝุ่นละอองและสัตว์พาหะนำโรค

(๒) ต้องมีการดูแลรักษาความสะอาดที่รองรับขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลไม่ให้เป็นที่เพาะพันธุ์แมลงและสัตว์พาหะนำโรคได้ และต้องมีการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะ

(๓) ถ้าจะเปลี่ยนแปลง แก้ไข หรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน

(๔) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ที่ได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข เข้าตรวจสอบสถานที่ เครื่องมือ เครื่องใช้ ตลอดจนวิธีประกอบกิจการนั้นได้ในเวลาอันสมควร และให้เจ้าพนักงานประสงฆ์ให้ทราบแล้ว

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือ เจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบล

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะระบุไว้ในใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ เพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชน

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้ประกอบกิจการ จากเจ้าพนักงานให้ควบคุมตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้สำหรับกิจการค้าประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว ถ้าประกอบกิจการที่เจ้าพนักงานให้ควบคุมหลายประเภทในขณะและสถานที่เดียวกัน ให้เรียกเก็บค่าธรรมเนียมในประเภทเดียว แต่ถ้าประกอบกิจการที่ความแต่ประเภทเดียว ประเภทอื่นให้เก็บเพียงครึ่งอัตรา

ข้อ ๑๕ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของเจ้าพนักงานให้ควบคุมส่วนตำบล

ข้อ ๑๖ การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ กอ. ๓ ของใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ จะถือว่าผิดกฎหมายและต้องระงับการเพิ่มขึ้นร้อยละสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๑๗ เมื่อผู้รับใบอนุญาตไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอยกเลิกการประกอบกิจการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ กอ. ๔

ข้อ ๑๘ หากผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ กอ. ๔

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ กอ. ๔ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงเหตุสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารการแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๐ การออกใบแทนใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ใช้แบบ กอ. ๒ โดยประทับตราสีแดงคำว่า “ใบแทน” และให้มี วัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิมนั้น

(๓) นับที่กีด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ใบแทนใบนี้สามารถใช้แทนใบอนุญาตเดิมแล้วแต่กรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๒๑ ผู้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ตลอดเวลาที่มีการตลอดเวลาที่ประกอบการ

หมวด ๔

แบบพิมพ์

ข้อ ๒๒ ให้ใช้แบบพิมพ์ต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ กอ. ๓

(๒) ใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ กอ. ๒

(๓) คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพให้ใช้แบบ กอ. ๓

(๔) คำขออนุญาตการต่างๆ ให้ใช้แบบ กอ. ๔

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าซึ่งกำหนดให้ควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ใดกฎเกณฑ์หนึ่งตามข้อบัญญัตินี้ หรือเจือปนโดยเจตนาที่ระบุไว้ในใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน

กรณีที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้ง และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเสียก็ได้

ข้อ ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๒๕ บรรดาใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ได้ออกก่อนวันที่กฎบัญญัตินี้ ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ข้อ ๒๖ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจหน้าที่ของเขตนครบาลพนา ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ เดือน มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(ลงชื่อ)

(นายสมศักดิ์ ตันเชื้อ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพนา

อนุมัติ

(นายสุรจ สามีรอด) ^{วิ}
(นายอำเภอพนา)
นายอำเภอพนา